

داستانهای هزار و یک شب

هولند :

هزار و یک شب

www.ketab.ir

داستانهای هزار و یک شب

بخش بین المللی کتاب راونیز

کد پستی- ایران- تهران ۱۴۱۷۳-۱۱۶۶۶

۶۶۴۰۱۵۴۶ - ۶۶۹۶۱۴۹۸

telegram: @ravniz

- نام کتاب: داستانهای هزار و یک شب
- ناشر: دارپوش
- نویسنده: بهادر شرفخانی
- چاپ: صاف و شیوه
- لیتوگرافی: میهن
- نوبت چاپ: اول ۳۹۶
- تیراژ: ۵۰۰ نسخه
- شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۴۸۰-۷۶-۱

سرشناسه	: شرفخانی/بهادر
عنوان و نام پدیدآور	: داستانهای هزار و یک شب
مشخصات نشر	: دارپوش، ۱۳۹۶
مشخصات ظاهری	: ۱۱۲ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۸۴۸۰-۷۶-۱
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
رده بندی کنگره	: ۸۴۵/ ۹۵۵ ر ۵۲
رده بندی دیویی	: ۵۲/۵۲۳
شماره کتابشناسی ملی	: ۹۴۱۳۲۱

* راونیز یکی از شهرهای دوره هخامنشی در استان خراسان شمالی است

مقدمه :

شروع داستان هزار و یک شب به نقل از پادشاهی است ساسانی با عنوان شهریار (پادشاه) و روایتگر آن شهرزاد (دختر وزیر) است. اکثر ماجراهای آن در بغداد و ایران می‌گذرد و داستان‌های آن را از ریشه ایرانی دانسته‌اند، که تحت تأثیر آثار هندی و عربی بوده‌است. اینکه داستان‌های هزار و یک شب مشخص و روشن باشند و تعداد آن‌ها دقیقاً هزار و یک باشد چندان واقعی به نظر نمی‌رسد. اما داستان‌های زیادی زیر نام هزار و یک شب نوشته شده‌است.

به گفته علی‌اصغر حکمت این کتاب پیش از دوره هخامنشی در هند به وجود آمده و قبل از حمله اسکندر به فارسی (احتمالاً فارسی باستان) ترجمه شده و در قرن سوم هجری زمانی که بغداد مرکز علم و ادب بود از پهلوی به عربی برگردانده شده‌است. اصل پهلوی کتاب ظاهراً از زمانی که به عربی ترجمه شده از میان رفته‌است. او دلیل آنکه کتاب پیش از اسکندر به فارسی درآمده را به مروج‌الذهب مسعودی (در گذشته به سال ۳۴۶ ه. ق) و الفهرست ابن ندیم (در گذشته به سال ۳۸۵ ه. ق) مراجعه می‌دهد و سپس با اشاراتی به

مشابهت هزار و یک شب با کتاب استر تورات استدلال می‌کند که هر دو کتاب در یک زمان و پیش از حمله اسکندر نوشته شده‌اند و ریشه واحد دارند. نام ایرانی آن هزار افسان است و وقتی به عربی ترجمه شده، نخست الف خرافه و سپس الف لیله خوانده شده، و چنان که حکمت می‌گوید در زمان خلفای فاطمی مصر به صورت الف لیله و لیله (هزار شب و یک شب) درآمده است.

در سال ۱۲۵۹ هجری قمری، در زمان محمدشاه به دست ملا عبداللطیف طسوجی به فارسی ترجمه شده (این کتاب دارای ارزش ادبی است، اما در کل یک سوم کتاب اصلی را هم شامل نمی‌شود) و میرزا محمدعلی سرش اسفهان‌نی اشعاری به فارسی برای داستان‌های آن سروده است که تا زمان ناصرالدین شاه ادامه داشته است. داستان‌های این کتاب دارای محتوای بسیار بوده از جمله طنز، تعالیم اخلاقی چه بد و چه خوب (بعضی از داستان‌های آن تشویق به عیش و نوش و خوش گذرانی می‌نموده برای همین از این حکایات صرف نظر شده است ولی در بعضی حکایات هم تشویق به عدالت و ایثار و

اصلاح کرده است.

اصلاح کرده است.

جوانمردی نموده‌است)، آداب و سنن ملل مختلف، مشکلات اجتماعی، مسافرت و سیاحت و...

نسخه کنونی فارسی را عبداللطیف طسوجی در زمان محمدشاه و پسرش ناصرالدین شاه به فارسی درآورد و به چاپ سنگی رسید. «هزار و یک شب» نامی است که از زمان ترجمه طسوجی در دوره قاجار در ایران شهرت یافته و نام قدیم آن هزار افسان بوده‌است نخستین ترجمه هزار و یک شب به زبان‌های اروپایی در قرن شانزدهم میلادی به دست آنتوان گالان به فرانسوی درآورد و در سال ۱۷۰۴ میلادی منتشر شد. سر ریچارد برتون نخستین ترجمه انگلیسی این کتاب را در ۱۸۸۵ عرضه کرد. بورخس همه آثارش را مدیون هزار و یک شب می‌دانست و تأثیر آن بر بسیاری از نویسندگان معروف جهان از جمله کسانی چون جیمز جویس انکارناپذیر است.

حکمت برای اصل و نسب هندی کتاب دو دلیل می‌آورد. یکی از آن‌ها قصه‌های تودرتو (حکایت در حکایت) است که در ادبیات هند سابقه دارد و ایرانیان نیز به گفته علامه قزوینی با این شیوه آشنایی داشتند.

هزار و یک شب در قصه‌هایش با بعضی خوارق عادات و سلوک عرفای مسلمان هم عنان می‌شود. اما بیگمان سبک و اسلوب همه کتاب مربوط به جهان اسلام است، زیرا که این داستان‌ها، بازتاب سهولت دنیای اسلام در درونی کردن داده‌های گوناگون در قرون وسطی و زدن مهر خود بر آنهاست.

البته قصه‌هایی هم هستند که در هیچ طبقه‌ای نمی‌گنجند و تنها قصه‌هایی عامیانه‌اند. به این نکته نیز باید اشاره کرد که در واقع، همین چاپ عربی هزار و یک شب وجود دارد که در هند و مصر و سوریه و سرانجام در اروپا به طبع رسیده‌اند و روایات مختلف کتاب به شمار می‌روند، تا آنجا که بعضی کتب نخستین ترجمه شده در اروپا، قصه‌هایی دارند که در نسخ عربی آن موجود نیست!

ملا عبداللطیف طسوجی (... - ۱۳۰۶ - ۱۲۹۴ ه. ق) نویسنده، مترجم و از فضلای عهد فتحعلی شاه و محمد شاه و اوایل عهد ناصری است. این شخص مردی فاضل بوده و کتاب لغت برهان قاطع را که دارای انحلاط فراوان می‌باشد در زمان سلطنت محمد شاه اصلاح کرده است.

